

maar zich zeer veel moeite gaf om door zorgvuldig daarvoor gemaakte reeksen voorbeelden de leerlingen het noodige bij te brengen. Hoe weinig illusies hij zich maakte over zijn succes als leeraar, blijkt hieruit. Op een diner ter zijner eere wijdde een Iersche heer hem een dronk, als den meester, die hem de perspectiefleer zoo deugdelijk had bijgebracht. Turner antwoordde, dat het

schappen schilderde, te stade gekomen. Met een vriend, den dichtertlijken en zachten landschapschilder Girtin, die jong gestorven is, werkte hij veel aan huis, 's avonds bij een welwillend collectionneur, Dr. Munro, waar de jongens een souper en half a crown kregen en gezet werden aan het copieeren van Gainsborough, Cozens, enz. Op zijn twaalfde jaar exposeerde hij zijn eerste

AGRIPPINE LANDING WITH THE ASHES OF GERMANICUS. FOTO MANSELL & CO.

hem plezier deed, dat meneer zoo goed op de hoogte was van perspectief, want dat dit meer was dan hij van zichzelf zeggen kon.

Hij heeft een tijd lang gewerkt bij Reynolds aan huis, en kan dus als diens leerling worden aangemerkt. Ook volgde hij lessen van de Academy. Hij wilde toen waarschijnlijk nog portretschilder worden. Zijn opleiding bij een architect is hem zeker later, toen hij zooveel architectuur in zijn land-

schilderij dat nog niets geniaals vertoont. Trouwens, al het jeugdwerk van dezen zoo persoonlijkken artiest wijst er op, hoezeer hij zich door de praktijk en door de omstandigheden liet leiden. In zijn eerste reeksen topografische teekeningen vindt men veelvuldig Gothieke architectuur, omdat daarvoor toen groote belangstelling was, hoewel hijzelf zich meer tot de klassieke schijnt aangetrokken te hebben gevoeld. Nog blijft